

2/2019

Načo je bolesť

OLGA ADAMKOVIČOVÁ-SEMKOVÁ

(z básnickej zbierky Prídavok)

*Načo je bolesť
smútok trápenie
Človek s tým
denne zápasí
Viem o tom svoje
Isto vieš aj ty
Svoj kríž si nesie každý
Zvyčajne príde
nečakane – sám
A zostáva už navždy*

*Len ten kto verí
na zázraky
má možno nádej
že raz sa niekde stratí
Alebo azda*

*nájde niekoho
kto pomôže mu
celkom nezištne
Alebo – možno ani nie*

*Viem však
že niekto taký je
čo sám bol
na kríž pribitý
Kto Jeho nájde
nemusí sa báť
On pomôže mu
s jeho krížom
z čistej lásky
Vždy keď je pre človeka
príliš ťažký*

PRE SOBOTNÉ VEČERY

6.4.

Nasytení chlebom Božieho slova

Matúš 4,4

Som Kristov list?

„Je napísané, nie samým chlebom bude človek žiť, ale každým slovom, ktoré vychádza z úst Božích“ (Mt 4,4)

Všetci sme chodili do školy. Výučba prebiehala postupne, z jedného ročníka do ďalšieho... Učili sme sa z učebníc, písali sme do písaniek, a to všetko preto, aby sme sa naučili správnej ceste a získali potrebné vedomosti, ktoré využívame v našej práci i v každodennom živote.

„Sviecou mojím nohám je Tvoje Slovo a svetlom mojím chodníkom“ (Ž 119,105)

Keď nás našiel Pán Boh a my sme Mu odovzdali náš život, spoznali sme ešte jednu cestu nášho života. Duchovnú. Kolká radosť! Táto cesta vedie do neba! Ale beda! Cesta je úzka a neraz trnistá, boľavá, s prekážkami, s prenasledovaním... Bez Božej pomoci nikto by nikdy nezvládol jej terén. A náš dobrý Boh to vie. Preto nám daroval Bibliu a Učiteľa Ducha Svätého. Ochotná spolupráca a horlivosť byť čo najlepšími a najposlušnejšími žiakmi je nevyhnutná.

Staršieho muža Daniela, ktorý mal úžasné svedectvo o milosti, sa raz spýtal: „Daniel, ako to, že vo svojej viere prejavuješ toľko pokoja a radosti?“ „Ó, Pane,“ odpovedal, „ja sa len spolieham na Božie úžasné a vzácne zaslúbenia a mám všetko, čo je v nich. Sláva! Sláva!“ Daniel dôveroval tomu, čo je v Písme napísané.

Blahoslavený, kto číta aj tí, ktorí počúvajú (Zj 1,3)

Keď čítame vzácnu Knihu – Bibliu, Boh sa nám stále viac dáva spoznávať. Vkladá sa do nás, je to nádherné dobrodružstvo z iného sveta. So zatajeným dychom objavujeme vzácny Boží charakter, obdivujeme Jeho veľkosť a dobrotu priam nevídanú, plačeme s Pánom Ježišom v Getsemane, tešíme sa vyznaniám Veľkého Boha: **Milujem ťa večnou láskou...**

A tie príbehy! Jeden zaujímavejší ako druhý! Všetky nás majú nielen zaujať, ale najmä niečomu dôležitému naučiť pre naše životy. A tak sa učíme Dávidovej pokore, Nóachovej viere, Abrahámovej poslušnosti pri obetovaní syna Izáka, Jozefovej láske k Márii... Čítame, ako Pán Boh viedol i v nebezpečenstvách víťazne Svoj ľud a bojoval zaň. Koľko túžby je v našom Bohu, aby sme sa nebáli! Lebo On je s nami na večné veky! Povedzte, ako môže kresťan nepoznať Bibliu?! Ako si takýto človek môže hovoriť, že je kresťan!? Prosme Pána Boha slovami piesne K. Royovej: „*Za ruku ved' ma, Pane, Ty sám ma ved'...*“ a Pán nás povedie.

„Každé písmo vdýchnuté od Boha (je)aj užitočné učiť, karhať, napravovať a vychovávať v spravodlivosti“ (2.Tim 3,16)

Jonáš pre neposlúchnutie Božieho príkazu sa dostal do brucha veľryby! (Jon 2). Daniel bol verný služobník, a predsa skončil v jame s levmi! (Dan 6). Och! Veď toto vôbec nie je cesta ružovou záhradou!

Sväté Písmo nám odhaľuje závažnosť nášho hriechu (Rim 3,9) a otvára nám

oči, aby sme sa videli takými, akí sme naozaj, na nič dobrého nie súci! (Rim 3,9-20). V boji s hriechom musíme byť nekompromisní! Dovoľme Ježišovi, aby nás menil na Boží obraz. Aby vytrhal z nás všetku špinu, aby sme už nežili my, ale On.

V Starom zákone Pán Boh prikázal Izraelitom, aby si Božie prikázania napísali na veraje svojho domu a na svojej brány (5.M 6,9). My sme ľud Novej zmluvy, krvou Kristovou vykúpený. My máme byť ten list Kristov, z ktorého čítajú mnohí ľudia (2.Kor 3,2-3). Je tomu tak i pri vás, milovaní? Vie vaše okolie o vás, že patríte Kristovi?

Som Kristov list

Pod' sa ku mne napiť dobrých slov

a pod' počuť,

ako Pán Ježiš vo mne satana premohol,
do srdca vložil pieseň života

a chce aj k tebe, prísť...

Pozveš HO?

I ty budeš Jeho list.

**„Zákon Hospodinov je dokonalý, ob-
čerstvuje dušu., svedectvo Hospodinovo
je hodnoverné, múdрым robí prostého.
Hospodinove nariadenia sú pravdou,
potešujú srdce...“ (Ž 19,8-9)**

Božie: „**Je napísané**“ nám svieti na úzkej ceste životom, k nášmu Ježišovi s rukami prebitými od kincov za naše hriechy.

Rozhovor: V rozhovore sa zdieľame o vlastných skúsenostiach z čítania Biblie. Či pozývame do čítania Ducha Svätého, lebo to je duchovná kniha; či Ho prosíme o vysvetlenie; či sa učíme i napamäť verše Biblie. Aké odpovede nám dáva náš Boh pri jej čítaní; ako sa meníme na obraz Boží...

Svedectvo: Ak má niekto svedectvo v súvislosti s čítaním Biblie, nech si ho nenechá pre seba. Možno sme dostali povzbudenie, nápad k riešeniu problému, uistenie o pomoci, možno do našich životov prišlo požehnanie... každé, i to najmenšie svedectvo je veľmi vzácne a môže niekomu priniesť veľký úžitok.

Modlitba: *Milovaný Otecko nebeský, Tvoje Slovo je majákom do večnosti, je ochranou v búrkach nemoci a trápení, je oázou, kde môžeme piť dosýta živú vodu. Prosíme, odpusť nám, že sme si ho doposiaľ nevšimli. Zmiluj sa nad nami a daj nám túžbu po Tvojom Slove. Ďakujeme. Chválim Tvoje sväté meno. Amen.*

Danka Zubčáková

Podporujeme sa v radosti z Biblie. Rozprávajme sa o tom, ako niekomu pomohla k plnšiemu životu.

13.4.

Ježiš dáva zadarmo z prameňa života

Zjavenie 21,6

Smäd po živote. Kto by ho nepoznal? Stretávame sa s ním v nemocniciach, pri posteliach ťažko nemocných, postihnutých, ale aj v dome smútku, keď vypevádzame blízkych ľudí, ktorých sme milovali. Stretávame sa s ním vo veľkomestských štvrtiach chudobných, či v rodinách, kde chýbajú základné veci pre život. Stretávame sa s ním u mladých aj starých, neraz dokonca aj u veľmi bohatých ľudí. Smäd po skutočnom živote, po živote lásky, úprimnosti, porozumenia. Často počúvame, alebo hovoríme o ľuďoch, ktorí si užívajú života, považujeme ich za šťastných a pri stretnutí

s nimi bývame prekvapení, keď aj oni prejavujú neuspokojený smäd po živote.

Prečo ten smäd, odkiaľ sa nabral, ako ho utíšiť, uhasiť?

Stretol sa s ním aj prorok Jeremiáš – nie len v osobnom živote, ale aj v živote svojho národa – a naznačoval príčiny, ale aj nápravu. Pripomeňme si aspoň dve vety (Jeremiáš 2,13): **lebo dvojaké zlo spáchal môj ľud: opustili mňa, prameň živej vody, aby si vykopalí deravé cisterny, ktoré neudržia vodu.**

(Jeremiáš 17,13): **Ty nádej Izraela, Hospodine! Všetci, ktorí Ťa opúšťajú, vyjdú na hanbu. Tí, čo sa odvracajú od Teba, zapísaní budú do zeme, lebo opustili Hospodina, žriedlo živej vody.**

Všetko začalo už v rajskej záhrade. Človek bol stvorený do vzťahu lásky s Bohom, do závislosti na prameni života, ktorým bol a je Boh. Ten smäd po Bohu si však uvedomil až vo chvíli, keď opustil Boha a keď ho Boh nechal ísť cestou, ktorú si nerozumne vybral – bez Boha – von z raja.

Jeremiáš to vnímal vo svojom národe, v jeho pomýlenom náboženstve, zvrátenom spôsobe nažívania. Uvedomoval si príčiny aj následky, ťažko to všetko znášal a musel plniť aj náročné poslanie – oznámiť svojmu vlastnému ľudu jeho zlyhanie, príčiny jeho problémov, ale aj pozvanie k náprave.

Jeremiáš vnímal dvojaké zlo. Nielen že opustili prameň života, svojho Boha, ale videl aj to, čo ľud nevnímal – vykopal si deravé studne, ktoré neudržia vodu. Jeho súčasníci dobre rozumeli, o čom hovorí. Skutočne studne boli pramene, napojené na spodné vody. Boli hlboké a nebolo ich mnoho. Ale bola v nich „živá“, čiže pramenitá voda. Cisterny boli v podstate iba plytké jamy, ktoré

zachytávali dažďovú vodu. Zachytená voda sa jednak rýchlo vyparila, či vstrebala do piesku, jednak sa rýchlo pokazila a nebola vhodná na používanie. Prorok si uvedomil že náboženstvo jeho ľudu sa podobalo kopaniu cisterien v piesku. Opustili prameň živej vody a každý utekal s lopatkou do púšte a vyhlbil si vlastnú jamu, či jamku v nádeji, že utíši svoj smäd. Nám sa to možno zdá byť bláznivým počínaním, ibaže – často si počíname vo svojej zbožnosti podobne. A ostávajú nám oči pre plač a páľivý smäd po živote v srdci.

Ján si to uvedomil a vnímal na ostrove Patmos, kde sa mu dostalo záverečné zjavenie o živote. Aj preto začína zapísovať slová, ktoré počul a obrazy, ktoré videl, slovom o návrate k prameňu života. Je ním Ježiš Kristus, Ježiš z Nazareta, ktorého poslal Boh, ktorý prišiel na našu zem ako Syn Boží. Známe sú jeho slová v evanjeliu aj v listoch: Kto verí, že Ježiš je Kristus, našiel prameň života. Ježiš Kristus, Počiatok i Koniec tohto veku. Skrže Neho povstalo všetko a skrže Neho a v Ňom bude všetko uvedené na správnu mieru. Skrže Neho a v Ňom človek získava prístup k stromu života.

Lepšie to porozumieme, keď si sprítomníme počiatok a koniec nášho veku:

Genesis 2:9-10: **Hospodin Boh dal zo zeme vyrásť všelijakým stromom, lákavým na pohľad a dobrým na jedenie, aj stromu života uprostred záhrady. Z Ďedenu vytekala rieka, aby zavlažovala záhradu, a odtiaľ sa rozdeľovala na štyri ramená.**

Zjavenie 22,1-2: **Ukázal mi riekou vody života, čistú ako krištál, ktorá vyteká z trónu Božieho a Baránkovho. Uprostred námestia a na oboch stranách rieky**

strom života, ktorý rodí dvanásť razy ovocie, každý mesiac vydáva svoje ovocie a listie stromu na uzdravenie národov.

Zaujímavá podobnosť – až na to, že na začiatku to bola záhrada a na konci je to mesto – nový Jeruzalem, ktorý zostupuje z neba na zem. A návrat k vode života získal, vytvoril, uskutočnil Ježiš Kristus, náš Pán a Kráľ. A šťastný, kto počul pozvanie a vstal a išiel. Počuje, vstane, ide a napije sa.

Rozhovor: O podobách a spôsoboch smädu po živote a spôsoboch, akým ich chce človek utíšiť. A čo my? Aj náboženstvo môže byť iba cisternou, ktorá nedrží vodu.

Modlitba: *Otče náš, Stvoriteľ sveta, aj života, aj nás. Ďakujeme za dar života a ďakujeme aj za prameň života, ktorý je v Tebe. Posilňuj nás skrze Svojho Ducha, aby sme počuli, vstali a prichádzali. Amen.*

Josef Grexa

Podporujeme sa v radosti, že Ježiš nám dáva zadarmo obživu ducha. Hovorme si svedectvá o tom.

Prosme za ľudí vo svete, čo nemohli poznať Ježiša. Aby sa im zjavil, ako On uzná za dobré a aby im vyslal aj misionárov.

20.4.

Nasýtený činením Božej vôle

Ján 4,31-34

Pohľad na osobnú váhu: *„Mám 10 kíl navyše, ktoré nie sú moje. Nevieť, čie sú, ani ako sa ku mne dostali, ale prosím pôvodného majiteľa, aby sa láskavo ozval a vzal si ich!“* My, ľudia, veľmi radi rieši-

me všelijaké diéty. Na ne vieme vynaložiť veľa peňazí a iní zase na tom a na nás zarábajú neskutočné sumy. Keby sme tak dávali pozor aj na diétu pre svoju dušu, nielen telo! V Písme svätom máme rady, čo našej duši prospieva a čo nie. Niečo má naša duša nadbytok a iné jej zase môže dramaticky chýbať. Lenže dušu v zrkadle nevidíme, ani ju na osobnej váhe neodvážime a tak sme viac hákliví na svoje telo. Lenže zdravie a telesná krása by mali byť prostriedkom k životu a služba ľuďom okolo nás jeho základom. Veď človek žije na to na tejto zemi, aby spoznal svojho Boha a vrátil sa k Nemu späť (J 3,3). My sa však omnoho viac venujeme svojmu telu a to dôležité odkladáme. A tak naše telo dostáva pravidelné a mnohokrát aj hojné živiny, „doprajeme“ mu nadmieru v prejedaní sa, inokedy zase dbáme na to, aby sme jedli a pili iba „bio“, to najzdravšie, čo si myslíme, že v obchode zoženieme. Alebo strávime priveľa času a peňazí v zariadeniach, kde nášmu telu uľavia a postarajú sa, aby sa vracalo do formy.

Čo však robíme pre svoju dušu, pre svojho vnútorného človeka? Ako sa dokážeme starať o neho? Má dostatok dobrej a zdravej duchovnej výživy? A čo je vlastne tou dobrou a zdravou výživou? Pochopiteľne, to už máme naučené: predsa Božie slovo a modlitba. Pán Ježiš zopakoval to, čo učil ešte Mojžiš: **„Nie samým chlebom bude človek žiť, ale každým slovom, ktoré vychádza z úst Božích“** (Mt 4,4 podľa 5M 8,3). Malo by to byť ono a malo by to stačiť. Ale – stále sa potvrdzuje, že „najpodvyživenjšími“ kresťanmi sú tí, ktorí stále sedia nad knihami, podčiarkujú si rôzne múdre výroky, vedia sa donekonečna hádať o slovíčka. Majú veľké teoretické poznanie, ale

nevedia, čo je to život so živým Bohom. Je to presne tak, ako keď je obézny človek podvyživený na vlákninu, vitamíny či minerály. Takíto kresťania nežijú kresťansky a sú duchovne „obézni“. Pán Boh o nich hovorí: „*Srdce im stučnelo ako sadlo*“ (Ž 119,70). Sami si o sebe myslia: „*Duša, máš dosť všetkého na mnoho rokov...*“ (L 12,19). Takí kresťania sa stávajú páchnucim jazerom (iný obraz: Mŕtvym morom), ktoré je plné stojatej vody, ale neprebíha v ňom nijaká výmena svojho obsahu. Zavretí sú sami do seba.

Pán Ježiš v prečítanom texte odmietol telesný pokrm, pretože mal celkom inú prácu: hovoriť o Bohu a spasení neznámej Samaritánke a ľuďom, ktorých práve priviedla. V tom je nám vzorom, ako máme aj my ísť a nájsť pokoj pre svoju dušu práve službou medzi ľuďmi. Starat' sa tak nielen o telo, ale aj o dušu. A tiež starať sa o to, aby sme boli práve cez svoju službu duchovne silní a zdraví, nie obézni a nemohúci.

Luboslav Beňo

Modlitba: *Ďakujeme Ti, Bože, za Tvoje Slovo, ktoré nás sýti, ale aj vedie, aby sme konali dobro a boli tak Tvojimi dobrými učeníkmi. Odpusť, že často zanedbávame čo treba a sústreďujeme sa príliš na to, čoho je priveľa. Amen.*

Svedectvo: Ako ma Božie slovo viedlo k životu lásky.

Rozhovor: Viedieme vyvážený život?

Podporujeme sa v konaní Božieho slova, aby sme neboli ako ten muž z Biblie, čo sa len pozrel do zrkadla.

Prosme za vedenie Cirkvi, aby malo viac a viac múdrosti k vyváženému riadeniu spoločenstva, nech ľudia konajú všetko, čo požaduje Boh.

27.4.

Prázdnemu stačí viera bez konania dobra

Jakub 2,20

Niektorí hovoria: „*Jakub učí iné veci, ako Pavol. Ten druhý tvrdí: „Spasení sme vierou, bez skutkov Zákona“, kým prvý: „Viera bez skutkov je mŕtva.“*“ Kto pozná z Písma len pár veršov, povie si: „*Čo sú to za rozpory? Stojí vôbec Biblia za niečo, keď nie je jednotná?*“

Lenže jednota tu je. V Pavlových slovách z listu Galatským (5,6): „*V Kristovi Ježišovi totiž ani obriezka ani neobriezka nemá moc, ale viera činná skrze lásku.*“

Nie je totiž viera ako viera. Môžeme len tak veriť, že Boh je, ale mať od Neho odstup. Byť prázdny. Bez Ducha Svätého v sebe. Vtedy je aj naša viera prázdna. Len pocit, ktorý nič nerobí. Ale takúto vieru má aj démon (Jakub 2,19).

Moc je však v Bohu, ktorý nás túži naplniť. Naplní nás, ak sa Mu vierou otvoríme. Vierou plnou lásky k Nemu. Vtedy prestaneme byť prázdny. A Božia milosť cez nás začne konať Svoje skutky. Je to úžasné. Boh je v nás. Nádherný dar. Mať takéto hlboké spojenie s milovanou bytosťou!

On navyše koná cez nás. Aj z toho máme radosť, keď vidíme, ako ľudia okolo nás dostávajú pomoc od Boha, ale cez naše ruky a ústa. Napriek tomu, že On koná, odmenu pripisuje nám. A to je ďalší krásny dar.

Vnímame, o čo je plnší život, keď v ňom vládne Boh? Ak áno, je to s nami dobré. Sme Jeho deťmi. Vedie nás ku spaseniu.

Ale čo ak nevieme pochopiť, že viera bez skutkov je o ničom? Vtedy zisťujeme, že sme prázdni. Chýba nám myseľ Kristova (1 Korinským 2,16). A to je vážny problém.

Nie však taký vážny, aby ho Boh nevedel vyriešiť! V Jeho Synovi máme odpustenie hriechov minulosti, ale aj dobrú budúcnosť, pokiaľ budeme žiť v ňom (Rím 8,1; 1Ján 3).

Stačí klopať a bude nám otvorené. Len klopme na tie správne dvere. Nie na dvere neužitočných skutkov tmy. Nie na nadmerný konzum, ktorý ničí Zem a jej zásoby, ale na dvere s menovkou **Vykupiteľ sveta a Kráľ kráľov. Knieža Pokoja.**

Len On zmení život. Ponorme sa teda doňho. Vždy. Vždy, keď prepadneme prázdnote. Ako povedal Luther: *krst je každodenné topenie starého Adama a povstávanie nového človeka.* Teda každý deň sa venujme tej najkrajšej veci na svete – vzťahu s Bohom.

Modlitba: *Odpusť nám, Bože, že ostávame niekedy prázdny. Opúšťame Ťa, aby sme si mohli sami vládnuť. Ďakujeme, že nás nezavrhuješ od Seba, ale ospravedlňuješ prostredníctvom Ježiša. Prosíme, meň naše zmýšľanie. Amen*

Svedectvo: Ako mi došlo, že viera je spojená so skutkami.

Rozhovor: Ako vnímame vieru? Je v našom živote činná? Je nám prirodzené kresťanstvo bez dobročinnosti?

Podporujeme sa v konaní dobra, nech sme naozaj Kristovým telom – jeho jednotlivými údmi, ktoré spolu činia dobro.

Prosme za diakoniu, aby mala podporu u mnohých kresťanov a aby mnohým pomohla.

Peter Dubec

4.5.

Mnohé nám chýba aj keď si to nechceme priznať

Zjavenie 3,17-18

Bez mobilu ani na krok! Čakám sms-ku, možno príde E-mail, niekto práve píše na viber...

Aj vy s nostalgiou spomínate na časy, keď sme nosili na poštu listy a čakali, kedy príde poštár s odpoveďou? Verše dnešného zamyslenia pochádzajú tiež z jedného listu. Nájdeme v ňom posolstvo aj pre nás, hoci bol napísaný veľmi dávno – pred temer dvomi tisícročiami. Prečítajme si ho, prosím, celý. (Zjavenie Jána 3.kap. 14-22.verš)

Cirkevný zbor, ktorému je list adresovaný, sa nachádzal v meste Laodikea (dnešné Turecko). Toto mesto ležalo na križovatke obchodných ciest a vďaka svojej polohe veľmi prosperovalo. Pre-slávila ho aj výroba očnej masti Kollýria a vzácnej čiernej vlnenej látky. Jediné, čo mestu chýbalo, bola pitná voda. Tú privádzali z horúceho prameňa na kopci vzdialenom cca 6 km. Kým vodu priviedli do mesta cez kaskády a akvadukt, bola už vlažná. Obyvatelia Laodikey boli veľmi bohatí a tamojší cirkevný zbor bol so sebou spokojný. Aj keď v minulosti bol vrúcny, jeho viera postupne slabla a chladla.

Božie slovo adresované cirkevnému zboru v Laodikei je veľmi prísne a napomínajúce: „*nie si vo viere ani studený ani horúci... takto, že si vlažný, vyplujem ťa z úst.*“ Vyzýva veriacich k pokániu, lebo ich srdcia sú rozpoltené: vyznávajú Boha, ale žijú svetú. Poznajú vzácnu očnú masť, ale ich duchovný zrak je sle-

pý. Majú krásne rúcha ušité z drahej vlny, ale duchovne sú nahí. Aj keď sú bohatí materiálne, ich biedna viera neobstojí pred Božím zrakom.

V mnohom nám tieto verše nastavujú zrkadlo. Ježišove slová adresované Laodicejským sú ponukou a radou aj pre nás: **kúp si odo mňa ohňom prepáleného zla-
ta!** Nie, nehovorí o vzácnom kove. Ježiš prirovnáva vieru ku zlatu. Zlato sa musí pretaviť v ohni, aby sa odstránila troska. Má potom vzácne vlastnosti – nehrdzavie, je neobyčajne ťažné – odoláva vonkajším tlakom a zostáva celistvé a pevné. Ježiš hovorí o takejto viere, ktorá je prepálená ohňom skúšok a odolá vonkajším tlakom. Takú vieru potrebujeme aj my, tá je ozajstným bohatstvom, ktoré nehrdzavie. Je darom Ducha Svätého.

Kúp si odo mňa biele rúcho, aby si sa odel, aby sa neukazovala hanba tvojej nahoty – čítame v texte a rozumieme tým, že aj keby sme boli oblečení podľa najnovšej módy v značkových odevoch, pred Bohom sme duchovne nahí, ak nie sme odetí plášťom spravodlivosti. My v pokání prosíme: „Pane, umy ma, belší budem ako sneh.“ Jeho krvou sme očistení, Jeho láska prikrýva všetky naše viny a zakrýva našu hanbu.

Napokon nám Ježiš radí: **kúp si odo mňa kolýriovej masti pomazať si oči, aby si videl.** Cirkevný zbor v Laodikei bol duchovne slepý a nevidel, že jeho viera ochladla.

Byť vlažný vo viere znamená byť „kresťan na nedeľu“, náboženský človek žijúci ľahostajnú vieru. Skôr ateista, neveriaci človek „studený vo viere“ spozná svoj biedny stav a nájde Boha ako ten, kto žije samospravodlivosťou. Kiežby sme boli „horúci vo viere“, horliaci za veci Božie. Kiežby sa nám liečivou mas-

ťou Ducha Svätého otvoril duchovný zrak, aj keď pohľad na náš skutočný duchovný stav nás môže vydesiť.

Zbor v Laodikei je obrazom cirkvi, ktorá sa môže podobáť pomerom v dnešnej kresťanskej cirkvi, v našom cirkevnom zbore, alebo v našej rodine. A možno je to práve o nás, osobne.

Ak chceš zmeniť svet, začni sebou – povedal niekto. Začnime skutočne od seba. Pripusťme si, že aj my sme neraz vlažní, žijeme svetu a nie sväto, v seba-láske, ľahostajní k druhým, vyprázdnení duchom. Mnohé nám chýba.

A predsa nie sme bez šance. Niekto stojí pred dverami nášho srdca. Prichádza so Svojou pomocou. Ježiš nás po-
zyva k víťaznému boju: **Rozhorli sa tedy a kajaj sa! Ajhľa, stojím pri dverách a klopem. Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem stolovať s ním a on so mnou. Kto zvíťazí, tomu dám sedieť so mnou na mojom tróne, tak ako aj ja som zvíťazil a sedím so svojím Otcom na Jeho tróne.**

Modlitba: Bože Svätý, ďakujeme Ti za knihu Zjavenia Jána. Je plná tajomstiev a obrazov, ktoré provokujú našu predstavitivosť, naplňa nás bážňou a vyzýva k bdelosti, lebo čas druhého príchodu Pána Ježiša sa blíži a my Ho chceme očakávať v pokání. Obdar nás, prosíme, vrúcnu vierou, stvor v nás čisté srdce a daj nám duchovný zrak upretý za horizont časnosti, kde Ty sedíš na tróne, vládneš od vekov na veky a máš pre nás pripravený stratený raj. Amen.

Rozhovor: Nachádzame znaky vlažnej viery Laodikejcov aj v našom spoločenstve? Aké je naše srdce: studené – prázdne a bez ozajstnej lásky, vlažné srdce – naplnené sebou a spokojnosťou, že všetko je ok, alebo máme horúce srdce,

ktoré je vrúcne a horiace za veci Božie?
Čo nám chýba?

Dagmar Fassingerová

Podporujeme sa v ochote poznávať, čo nám chýba, aby sme mohli ísť za Bohom, nech nám to doplní. Vyznávajme jeden druhému svoje nedostatky.

Prosme za vzťahy v Cirkvi. Aby si ľudia viac uvedomovali, čo chýba im a menej, v čom padajú „tí druhí“.

11.5.

Duch Svätý a cirkev pozývajú k nasýteniu životom

Zjavenie 22,17

Pozvánka. V poštovej schránke sme objavili pozvánku. Možno nás to potešilo. Pozeráme, kto nás to pozýva a kam nás pozýva. Zdá sa, že je to dosť naliehavá pozvánka, keďže sa v nej až trikrát objavuje slovo: **Príd!**

Kto nás to len pozýva. Pozvánka má zaujímavú hlavičku: **Duch a nevesta**. Vyzerá to ako pozvanie na svadbu. Ale na mieste ženicha je slovo **duch**. Keďže máme pred sebou Bibliu, snažíme sa spomenúť si, kto by to mohol byť.

Po chvíli nám možno príde na myseľ *Viera všeobecná kresťanská*. A skutočne, tretí článok sa začína slovami: *Verím v Ducha Svätého, cirkev svätú všeobecnú*. A sme doma. Veď to je to, čo nám je najbližšie už od detstva. Veď to veľmi dobre poznáme. Takže pozvánka je od Ducha Svätého a od cirkvi. Cirkev nám je nejako bližšia, ale pozvánka od cirkvi ... možno nás až tak veľmi nezaujíma. Je to o kostole, o nedelňých bohoslužbách, kde sme sa už ako deti poriadne nudili...

a poznáme pár ľudí, ktorí tam chodievajú pravidelne a nie sú nám až takí sympatickí. Jednak sme tam stále, alebo sme sa už od nej poriadne vzdialili... Ale je tam ešte aj ten Duch Svätý! No, to by mohlo byť konečne niečo zaujímavé.

Sme evanjelici, tak sa pozrieme do Malého katechizmu. Pri treťom článku Viery všeobecnej je pridané Lutherovo vysvetlenie o tom, ako je to s tým Duchom Svätým a s cirkvou. Zopakujeme si to: *Verím, že ja zo svojho vlastného rozumu a zo svojej sily nemôžem v Ježiša Krista, môjho Pána, veriť ani k Nemu prísť, ale že ma Duch Svätý evanjeliom povolal, svojimi darmi osvietil, v pravej viere posvätil a zachoval; tak ako i celú cirkev kresťanskú tu na zemi povoláva, zhromažďuje, osvecuje, posväcuje a pri Ježišovi Kristovi v jedinej pravej viere zachováva. V tejto cirkvi mne i všetkým veriacim každého dňa všetky hriechy štedro odpúšťa.*

Takže o pozývateľoch už niečo začíname tušiť. A k pozývateľom sa pridáva aj množstvo „poslucháčov“ – tých, ktorí Božie pozvanie počuli a počúvajú a odovzdávajú ho ďalej. A uvedomujeme si aj to naliehavé: **Príd!** Duch a nevesta a poslucháči nám ho opakujú nielen každú nedeľu, ale každý deň; a vždy si nájdú vhodnú, či nevhodnú príležitosť.

Ešte zaujímavejší je však obsah pozvánky. Kam nás to pozýva, čo nám ponúka? Skoro ako v rozprávke – pozývaní sme k prameňu živej vody, alebo vody života. Pán Ježiš o nej hovorí u Jána 7,38: **Rieky živej vody potečú z vnútra toho, kto verí vo mňa.**

Je reč o vode života, je reč o živote, ktorý presahuje naše chápanie a vnímanie; ktorý je omnoho hlbší, rozsiahlejší, bohatší než to, čo my za život považujeme.

jeme. O tom živote, ktorý vdýchol Boh do mŕtvej hliny a – bol človek. O živote, ktorý je v Bohu a z Boha. O živote, ktorý skrze hriech stratil silu aj obsah, ktorý však v Ježišovi Kristovi bol obnovený. Je reč o živote, na ktorom máme podiel skrze vieru. O živote, ktorý zvíťazil nad smrťou! O živote, ktorý presahuje aj smrť!

A to všetko zadarmo. **Kto chce, nech si naberie.** Dnes je ešte otvorená možnosť – v Kristu, vo viere v Neho. Dnes ešte máme prístup, dokonca pozvánku.

Rozhovor: o cirkvi a o Duchu Svätom, o vode života, čo všetko ona znamená pre človeka. O živote, jeho zmysle, bohatstve, radošti, nádeji, láske.

Modlitba: *Otče ďakujeme za pozvanie k prameňu vody života. Odpusť, že si toto pozvanie často nevážime, nerozumieme, neprijímame. Premáhaj našu neveru Svojou milosťou. Amen.*

Jozef Grexa

Podporujeme sa v pozývaní do Cirkvi. Hľadáme, prečo je dobrá. Čo sme v nej získali. Naučme sa z toho tešiť a touto radosťou privolajme aj ďalších do jej radov.

Prosme za vnútornú misiu, aby bola plná ducha, mala dostatok zapálených služobníkov a pripravila pôdu pre zachránených.

18.5.

Rozdiel medzi hmotnou vodou a Kristovou vodou večného života

Ján 4,13-14

Biblia sa začína stvorením sveta, prvý verš 1. kapitoly Genezis hovorí, že Boh

stvoril nebesia a zem a druhý verš hovorí, že zem bola neladná a pustá a tma bola nad priepasťou, ale Duch Boží sa vznášal nad vodami. Aj keď ešte nič nebolo na zemi, voda tu bola ako základ života. Potrebujeme ju my ľudia, zvieratá i rastliny, teda všetko živé. Bez nej by to vôbec nefungovalo. Berieme ju ako samozrejmosť, aj keď je to Boží dar pre telesný život. Bez nej postupne všetko umiera, rastliny najskôr, po niekoľkých dňoch aj človek. Veď tak predivne sme stvorení, že aj naše telo obsahuje asi 55-70% vody. Takže túto tekutinu všetci dobre poznáme.

A zrazu nám Pán Boh dáva aj ďalšiu vodu, ktorá síce neuspokojí náš telesný smäd, ale dáva uspokojenie v inej dimenzii. Keď sa z nej napijeme, už nikdy viac nebudeme smädní! Nie je to úžasné? A tak trochu aj tajomné? Kto pochopí Božiu myseľ?

V Biblii je veľa obrazov vody: napr. vody potopy (1M 7,7), rozostúpili sa vody (2M 14,2), voda vyšla zo skaly (2M 17,6), uzdravenie vody soľou (2Kráľ 2,21), živá voda (Ján 4,10) a dostávam sa k najkrajším zaslúbeniam pre nás, týkajúcej sa vody: **„Ako Písmo hovorí: Rieky živej vody potečú z vnútra toho, kto verí v Ježiša“** (Ján 7,38) a **„Ja som Alfa i Omega, Počiatok i Koniec. Ja žijúcemu zdarma dám z prameňa vody života“** (Zj 21,6).

Či naozaj túžime po takejto vode? Máme smäd, ktorý nič a nikto nemôže naozaj uhasiť trvale. Prichádzame naozaj každý deň k tomu Zdroju, ktorý Ho ponúka zdarma? Nikto nám ešte nikdy nedal zadarmo vodu, platíme nielen za tú, ktorú spotrebujeme, ale platíme napr. aj za dažďovú vodu. A tu prišiel Nieкто, kto je tá pravá Voda, bez ktorej nemôžeme žiť. Je to, ako tá voda z rozprávky, za ktorou putovali princovia horami-dolami,

zdoľavajúc rôzne prekážky a ťažkosti, len aby ju dostali. A my ju máme na dosah ruky!

Túžiš po nej, milý brat, drahá sestra? Túžiš si ponoriť popraskané pery a ovlážiť ich v tej sladkej životodarnej vode? Túžiš, aby Ťa Pán Ježiš tak predivne naplnil touto vodou až natolko, aby rieky tejto živej vody tiekli z tvojho vnútra a tak oživovali tvoje okolie, aby si mohol/a uhasiť smäd vyprahnutých, okolnosťami umorených duší? Veď čo môžeme viac spraviť? Prísť k nim a hovoriť o tom, ako nás Pán Ježiš zachránil. Hovoriť mocné svedectvá, ako sa každodenne dokazuje v našich rôznych životných situáciách – nie preto, že by sme boli takí dokonalí kresťania, ale preto, že veríme v dokonalého Boha.

Túžme vždy viac a viac byť ponorení v tejto Vode života, aby aj o nás mohol Pán Boh povedať: „...**lebo dám vody na púšti, rieky na pustatine, aby som napojil svoj ľud, svoj vyvolený**“ (Iz 43,20c). Amen.

Modlitba: Ďakujeme Ti, Pane Ježišu, že iba Ty si tá Živá voda, ktorá môže uhasiť náš smäd. Veď nás, aby sme z nej pili každý deň a požehnaj nás, aby sme sa aj my stali takými žriedlami, z ktorej iní môžu piť na večný život. Daj, aby sme vedeli slúžiť tak, ako to robíš Ty, aby sme žili spravidlivo a posväcovali sa každým dňom viac a viac. Ďakujeme za Tvoju obeť, lásku a milosrdenstvo. Amen.

Rozhovor o tom, čo pre mňa znamená Ježišova voda dávajúca večný život a ako môže tiecť táto voda z nášho vnútra.

Prosme za to, aby každý veriaci túžil denno-denne pristupovať k tejto vode, a aby tí, ktorí sú v službe, boli takí, z ktorých táto voda potečie.

Alica Pipperová

Podporujeme sa v poznávaní, že potrebujeme neviditeľnú živú vodu Ducha Svätého. Hovorme o tom svedectvá.

25.5.

Kto bol nasýtený, dáva

Ján 7,38

Ako poznáme, že máme tú správnu vieru V Ježiša? Podľa Jeho Ducha, ktorý prúdi cez nás, ako živá voda. To sa ľahko povie. Mnohí kážu o tom, že máme byť vedení Svätým Duchom, ale čo to znamená? Aký je to život?

Voda, o ktorej čítame, je podobenstvom. Na jeho druhej strane by sme si mali predstaviť strom. Veď sme akoby stromom, ktorý má prinášať ovocie. A na to potrebuje vlahu. Veľa vlahy. Sú ľudia, ktorí vám pridávajú inšpiráciu, posilnia, povzbudia, aby ste prinášali viac ovocia, ktorým je: „*láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, nežnosť, dobrotivosť, vernosť, krotkosť, zdržanlivosť.*“ – z nich pôsobí Duch Svätý.

Ale sú aj takí, čo znechutia a zvedú. Povedia: „*Veď zdržanlivosť nie je dobrá. Neviaž sa, odviaž sa a bude ti dobre! Načo obetujúca sa láska. Len si užívajte! Akýže pokoj, rebéliu treba! A nežnosť v dnešnom svete? Bojuj!*“

To už sú mŕtve vody iného ducha. Nezlepšia svet, len náladu na krátky čas.

Skutočne veriaci človek teda svojimi slovami posilňuje druhých, aby konali dobro. A tiež budeme pod jeho vplyvom do niečoho dobrého ponorení (slovo krst znamená ponorenie), keď sa dotkneme jeho života. Čítanie príbehov obetavých služobníkov Ježiša nás inšpiruje. Niečo v našom vnútri sa hýbe. Hýbe ku poká-

niu: „Bože odpusť, Pavol tak obetavo kázal Evanjelium a ja sa príliš zaoberám sebou.“, alebo: „Kľko lásky preukazujú v diakonii a ja tak málo pracujem pre blížnych.“

A čo je pokánie? Grécky **metanoja**, teda **premena myslenia**. A aká premena? List Rímskym nám to napovie v ôsmej kapitole. Je to premena myslenia od telesného k duchovnému. Telo by „iba jedlo, dobre sa malo...“, ako vystihol spevák J. Ráž. Kým duch ho vedie k sebaobeti, ako vyzýva Duch Svätý prostredníctvom Rímskym 12.

V každom z nás zúri vojna medzi týmito dvoma mysleniami. Ani ja nie som dokonalý a keď si nedám pozor, duch sa stráca do pozadia. Telo víťazí a cesta späť je ťažká. Ale s Ježišom sa dá prekonať všetko. Hoci On pritom musí aj prísne vychovávať (Zjavenie 3,19).

Nestíham napísať všetko o pôsobení Ducha Svätého. Snáď ani všetky knihy Ho nestačia opísať. Musíme Mu veľa ďakovať za živú vodu, ktorou je On sám a mení naše životy k tomu najlepšiemu.

Modlitba: *Ďakujeme, Pane Ježišu, že otvoríš, keď klopec. Ďakujeme, že môžeme vstúpiť do Tvojho Ducha, do Tvojho života, ktorý je krajší a plnší, ako čokoľvek iné. Prosíme, prihováraj sa nám, keď sa vzdalujeme, usmerňuj nás k Tvojmu srdcu a konaj cez nás neustále. Amen*

Svedectvo: Ako ovplyvnil môj život iný človek viery.

Rozhovor: Berieme Ducha Svätého vážne? Dovolíme, aby prevzal náš život a ovplyvnil aj naše okolie?

Podporujeme sa modlitbami jeden za druhého, nech sme naplnení Duchom Svätým.

Prosme za Cirkev, aby ovplyvňovala svet Svätým Duchom.

Peter Dubec

1.6.

Prázdny človek sa snaží nasýtiť hriechom

2 Peter 2,14

Každý z nás sa určite neraz pozastavil pri myšlienke: *kde sa v človeku berie toľko zla*. Je to téma, o ktorej sa často píše a neustále je na pretrase. Samozrejme, veď stále riešime od osobných životov po pomaly každú jednu zápletku vo filmoch či seriáloch problém zla v nespočetných podobách. Každý máme skúsenosť so zraneniami, ktoré si nosíme vďaka chybné a egoistickej výchove, zlým príkladom rodičov či okolia, chorým vzťahom na pracoviskách, závisť či nenávisť v susedstvách, školách, nekonečnému násiliu, zvrátenosti, perverzite, ktoré si denne púšťame cez TV do našich domov a myslí. To je realita, či sa nám páči alebo nie.

Všetci sme sa narodili v hriechu. Od malého malička je to v nás ako vírus. Či sa ten vírus aktivuje a začne pôsobiť, záleží na nás, aj na okolnostiach, v ktorých sa nachádzame.

Táto úvaha je vlastne smutná a s tragickým koncom. Čo ostáva človeku, ktorý realitu Boha odmieta. Ktorý si povie, že Ho nepotrebuje, nestojí o toto poznanie, nestojí o zmenu života a už vôbec o nejaké pokánie a poníženie. Ostane mu len srdce prežraté rakovinou hriechu a nakoniec večný súd. To diabolské na tom je, že sa to vôbec nemusí prejavíť nejakým šialeným životom v drogách, alkoholoch či iných zvrátenostiach. Naopak, diabol – otec lži – oklame ľudí tak dokonale, že väčšina prežije relatívne normálne, pokojný, dobrý a podľa ľudských meradiel spravodlivý život. Problém je, že

bez Boha. Oklamanie je dokonalé. A prídu na to neskoro, smrteľne neskoro, keď sa už s tým vôbec nič nebude dať urobiť.

Božie slovo o tomto stave hovorí nekompromisne, bez servítky nastavuje zrkadlo. To je podľa mňa jeden z dôvodov, prečo mnohí Bibliu odmietajú čítať. Lebo zisťujú, že vlastne Biblia číta ich a to, čo tam vidia, ich usvedčuje. Ale to odmietajú, odmietajú túto pravdu o sebe, odmietajú uveriť, že je to až také zlé. Preto tak ľahko uveria diablovej lži, lebo je jednoduchšia, ponúka rýchle a často bezbolestné, alebo len kozmetické riešenia, aby sme sa cítili vo svojom svedomí dobre. A pravdu, ktorá nás naozaj, reálne a natrvalo môže vyslobodiť, dať voľnosť, nádej a istotu, zabuchneme so „stránkami biblie“ a založíme do poličky.

Čo teda hovorí Písmo o ľuďoch bez Boha, bez ochoty a túžby poznať Pravdu – Pána Ježiša:

Hospodin poveril hlavne apoštola Pavla, aby tento Boží pohľad zaznamenal a nastavil ako zrkadlo: „**Aj vy ste boli mŕtvi vo svojich prestúpeniach a hriechoch, v ktorých ste kedysi žili podľa ducha tohto sveta, podľa kniežaťa nadzemskej mocnosti, ducha, ktorý teraz pôsobí v neposlušných synoch. Medzi nimi sme aj my všetci kedysi konali podľa žiadostí svojho tela, keď sme žili podľa záľub tela a mysle, a boli sme od prirodzenosti deťmi hnevu, tak ako aj ostatní**“ (Ef 2,1-3). Boli sme „**mŕtvi vo svojich prestúpeniach a hriechoch**“ – to ale znamená, že každý jeden človek bez poznania Ježiša Krista je stále mŕtvy, napriek tomu, že fyzicky žije. A je otrokom diabla – žije podľa kniežaťa nadzemskej mocnosti, ktorý teraz pôsobí v neposlušných synoch. „**Každý je otrokom toho, kto ho premohol**“, píše Pavol a sám na sebe

konštatuje, že presne takýto sme boli všetci, že sme „**konali podľa žiadostí svojho tela a žili podľa záľub tela a mysle**.“ Ale vďaka milosti Božej, už nie sme „**deti hnevu**“ na odsúdenie, „**ale deti Božie a spoludedičia Kristovi**“ na večný život.

Hlavným nástrojom diabla je útok na myseľ, ako čítame: „**Hovorím teda a dosvedčujem v Pánovi toto: Nežite už tak, ako žijú pohanovia v márnosti svojho zmýšľania, so zatemnenou myslou, odcudzení Božiemu životu pre ich nevedomosť, ktorá sa ich zmocnila, a pre tvrdosť ich srdca. Vo svojej otupenosti sa oddali necudnostiam, aby nenásytne páchali každú nečistotu**“ (Ef 4,17-19). Silné Pavlove slová! Premýšľajme nad nimi a sami sa pred Pánom spytujme, čo všetko si púšťame do mysle a čím sa duševne a duchovne krmíme.

V liste Títovi je vykreslený ďalší stupeň reality života bez Boha: „**Lebo aj my sme boli kedysi nerozumní a neposlušní; blúdili sme a slúžili žiadostiam a rozličným rozkošiam, trávili sme život v zlobe a v závidosti; boli sme nenávidení a navzájom sme sa nenávideli**“ (Tit 3,3). Miesto toho, aby sme trávili život v láske, milosti, odpustení a pokoji, tak sme boli ponorení v zlobe a závidosti, a vzájomnej nenávisti. Boh to zmenil, ale ľudia okolo nás v tom stále žijú.

A posledná „perlička“, ktorá odhaľuje zmýšľanie a postoj: „**Ale títo, ako nerozumná zver zrodená od prírody, aby ju lovili a ničili, rúhajú sa tomu, čo nepoznajú; a aj zahynú tak, ako hynú zvierať, a prijmú odplatu neprávosti. Za rozkoš si pokladajú hýriť vo dne, sú samá škvrna a špina, a na hodoch s vami sa vystatujú svojimi bludmi. Ich oči sú plné cudzoložstva a nevedia sa na-**

sýtiť hriechu, vábia nestále duše, srdcia majú vycvičené v chamtivosti, sú deťmi kliatby. “2Pt.2,12-14 Neveriaci ľudia odmietajú – nechcú poznať Boha osobne, nestojí im to za tú námahu, jednoducho sa tak rozhodli: **„rúhajú sa tomu, čo nepoznajú...”** “ľudská múdrosť bez Božích pravidiel a poznania vždy skončí katastrofou: **„Tvrдили, že sú múdri, a stali sa bláznami. Slávu nepominuteľného Boha zamenili za zobrazenú podobu pominuteľného človeka, vtákov, štvornožcov a plazov. Preto pre túžby ich srdca vydal ich Boh nečistote.”** (Rim.1,22-24

Toto si samozrejme, neveriaci človek v žiadnom prípade nepripustí, veď je to príliš tvrdý pokrm pre mnohých kresťanov, nie to pre ľudí bez Boha. Oklamaná myseľ sa nedá presvedčiť, to môže jedine moc a milosť Božia. O to viac pre nás kresťanov je výzva a zodpovednosť modlitieb, aby im Duch Svätý otvoril oči srdca, aby poznali pravdu – Krista a aby im daroval spasenie. To je to, za čo sa budeme pred Božím súdom zodpovedať. Veď predsa, aj my sme takí boli, ale dali sme sa obmyť“, zažili sme na vlastnej koži milosť a odpustenie.

Stanislav Kocka

Modlitba: *Odpusť mi, Bože, že sa málo sýtim Tvojou milosťou, Slovom a službou Tebe. Potom má hriech príliš veľa priestoru, aby ma naplnil a strhol. Prosím, pre-môž ho Svojim Duchom a veď ma stále cestou lásky. Amen.*

Svedectvo: Ako mi ublížilo, keď moje vnútro bolo príliš prázdne a ako mi Boh nakoniec pomohol.

Rozhovor: Čo zvykneme robiť, keď sa cítime byť prázdni? Môže byť nasledovník Ježiša prázdny?

Podporujeme sa v naplnení života radosťou z Boha, láskou a službou.

Prosme za presbyterstvá, aby plnili život zboru zmysluplnou službou.

8.6.

Nechajme sa naplniť Božou milosťou, aby prázdnota neprilákala nečistých duchov

Matúš 12,43-45

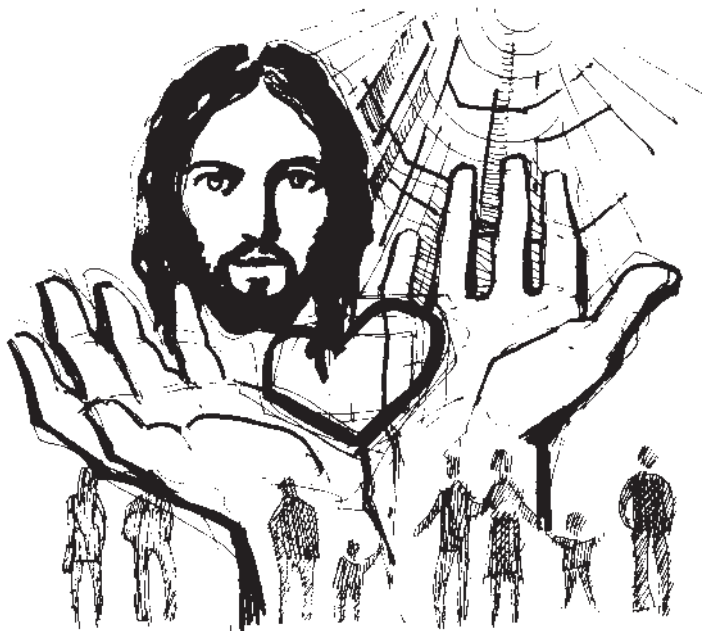
Pre väčšinu z nás nie je problém byť milý, slušný či úctivý, keď je všetko v poriadku, nikto nám neprotirečí, nikto sa s nami neháda, či nenapáda náš postoj. Ako ale reagujeme, keď nastane konflikt, problém, nepochopenie, či dokonca na nás niekto slovne zaútočí a obviní nás? Asi sme občas zo svojej reakcie prekvapení, a nemyslím tým pozitívne. Pretože práve keď vstúpime do nejakého konfliktu, odhalí to v nás veľmi veľa, lebo vtedy sa odhalí postoj nášho srdca.

Pár veršov pred naším zaujímavým textom mal Pán Ježiš po tom, ako uzdravil démonom posadnutého slepca, ktorý bol nemý, vážny konflikt z farizejmi (s kým iným?). Tí ho obvinili, že **„ten-to nevyháňa démonov, iba ak Belzebubom, kniežatom démonov“** (12,24). Ich reakcia bola motivovaná závišťou a žiarlivosťou, pretože po tomto skutku boli zástupy ľudí úplne bez seba (asi sa im nemôžeme čudovať) a hovorili: **„Či tento nie je Syn Dávidov.”** V tejto konfrontácii sa naplno odhalil postoj tých, ktorí mali byť duchovným vzorom a príkladom. Pána Ježiša vlastne obvinili z toho, že na „svoje zázraky“ používa diabolskú

Pokračovanie na strane 19.

**Prihláška na 30. konferenciu MoS ECAV
v dňoch 22. – 24. 3. 2019 v Lipt. Hrádku**

***Kristus v nás
a my v Ňom***

*Ja som vínny kmeň a vy ste ratolesti.
Kto zostáva vo mne a ja v ňom, ten prináša veľa ovocia,
pretože bezo mňa nič nemôžete činiť
(Ján 15,5)*

Prihláška na 30. konferenciu MoS ECAV v dňoch 22. – 24. 3. 2019 v Lipt. Hrádku

OBJEDNÁVKOVÝ LÍSTOK – NÁVRATKA (do 13. 3. 2019):

Priezvisko

a Meno:

adresa:

ulica:

PSC, mesto:

rok narodenia:

telefón:

posielam zálohu €:

Člen MOS ECAV: áno - nie

podpis:

Objednávka	raňajky 3,00 €	obed 6,00 €	večera 4,00 €	nocľah	
				„štandard“ 11€	„plus“ 14€
piatok 22. 3.	xxx	xxx	áno – nie	áno – nie	áno – nie
sobota 23. 3.	áno – nie	áno – nie	áno – nie	áno – nie	áno – nie
nedeľa 24. 3.	áno – nie	áno – nie	xxx	xxx	xxx

Nocľah Štandard sú izby 3-5-posteľové, Plus sú izby 2-3-posteľové. Keď sa jedny izby postupne naplnia, neskôr prihlásení budete ubytovaní na izbách, ktoré ostanú – s prosbou o prípadný doplatok rozdielu.

Máte nejakú špeciálnu diétu? Ak áno, akú? (Pokúsime sa zabezpečiť.) Polovičné porcie nevieme objednať.

Tešíme sa na stretnutie s Vami, nech Vás Hospodin Boh požehnáva!

TÚTO PRIHLÁŠKU ODOŠLITE

Ev. farský úrad, 044 45 Rankovce 21 alebo mailom na: rankovce@ecav.sk

Program na 30. konferenciu MoS ECAV v dňoch 22. – 24. 3. 2019 v Lipt. Hrádku

KRISTUS V NÁS A MY V ŇOM

*Ja som vínný kmeň a vy ste ratolesti. Kto zostáva vo mne
a ja v ňom, ten prináša veľa ovocia, pretože bezo mňa nič nemôžete činiť
(Ján 15,5).*

PIATOK – 22. 3. rokovací deň

- 14.30 – 16.00** príchod, registrovanie
a ubytovanie
- 16.00** otvorenie a úvodná pobožnosť
Stanislav Grega, senior LO seniorátu,
farár CZ Hybe
- 17.00** rokovanie
- 18.00** večera
- 19.00** rokovanie, uznesenia
- 19.45** večerná pobožnosť
– Anna Belanji, farárka CZ Lipt. Hrádok

SOBOTA – 23. 3. prednáškový deň

- 7.30** raňajky
- 8.15** ranná pobožnosť
– Daniela Mikušová, farárka CZ Lipt.
Peter
- 9.15** prednáška: **Zakorenení v Kristovi**
– gen. biskup Ivan Elko
- 10.45** prestávka, občerstvenie

- 11.15** **Pohľad späť:** 30 rokov MoS
– Ľuboslav Beňo, Mikuláš Lipták
- 11.45** **Pohľad vpred:** Krátka vízia MoS do
budúcnosti – ciele a úloha – Stanislav
Kocka, vedúci MoS
- Spoločný čas modlitieb za MoS a Cirkev
- 12.30** Obedňajšia prestávka
- 14.00** modlitebné skupiny
- 15.30** Seminár
- 1. Cesta do slobody v Kristovi**
– MUDr. Vatraľová, D. Francan
- 17.00** Seminár
- 2. Vytrvalá modlitba prekoná všetko**
– J. Varcholová

- 18.00** večera
- 19.00** večerný program – príhovor: Daniel
Hanko, farár CZ Dovalovo so vstupom
domáceho zboru

NEDELA – 24. 3.

- 7.30** raňajky
- 9.00** Služby Božie s Večerou Pánovou –
gen. biskup Ivan Elko
- 11.30** obed

Milí bratia a sestry, pozývame Vás na 30. konferenciu MoS ECAV, ktorá sa uskutoční v dňoch 22. – 24. 3. 2019 v Lipt. Hrádku

UBYTOVANIE:

Hýbadlo, SNP 251/33, 03301 Lipt. Hrádok

<https://www.booking.com/hotel/sk/a-amp-h.sk.html>

DOPRAVA:

Vlakom, autobusom aj autom: Do Liptovského Hrádku.

Zo stanice (vlakovej aj autobusovej) treba ísť cca 5 min. po hlavnej ceste smerom na Liptovský Mikuláš a na ľavej strane za LIDL-om je 6-poschodová budova internátu Súkromnej ZUŠ nazývaná Hýbadlo, v ktorej bude prebiehať registrácia.

V prípade akýchkoľvek problémov s dopravou volajte miestnu farárku – ochotnú sestru Aničku Belanji 0918 828 050 alebo jej manžela, brata Michala Belanji 0918 828 303.

Prihlásiť sa možno prihláškou do 13. 3. 2019 na adresu:

Ľuboslav Beňo, 044 45 Rankovce 21, najlepšie mailom: rankovce@ecav.sk

Poplatky: S prihláškou pošlite prosíme **zálohu cca 50% celkovej sumy do 13. 3. 2019** na účet MoS: IBAN SK31 0900 0000 0001 8266 7032. Adresa: Modlitebné spoločenstvo, Palisády 46, 81106 Bratislava. **Zálohu zasielajte zásadne iba na účet MoS, nie na adresu do Rankoviec!** Pri registrácii doplatíte za stravu a ubytovanie.

V prípade akýchkoľvek problémov sa odhláste **čo najskôr!** Kto nestihne včas, najmenej 4 dni pred konferenciou, nebudeme môcť vrátiť celú sumu. Za MoS ECAV: Výbor MoS

Prosíme o modlitby za zdar konferencie:

- za zbor, ktorý nás prijal
- za tých, ktorí nám poslúžia Slovom
- za účastníkov, aby boli oslovení a požehnaní
- za koordinátorov v ich obetavej práci

moc. Je to silná káva pre každého normálneho človeka, ktorý len trochu pozná charakter Pána Ježiša – Jeho nekonečnú milosť voči opovrhnutým, Jeho nezištnosť a obetavosť. Lenže zloba, zaslepenosť a nenávisť fakty ignoruje a túži len ohovoriť, prekrútiť pravdu a ničiť. Tu to vidíme v celej nahote. Opäť len zdôrazňujem, že najtragickejšie na tom je, že to bol postoj duchovných autorít národa.

Preto musel v celej tejto situácii povedať Pán tieto vážne slová: „**Ak zasadíte dobrý strom, aj jeho ovocie bude dobré, no ak zasadíte planý strom, aj jeho ovocie bude plané. Veď strom poznať po ovocí. Vretníčiť plemeno, ako môžete hovoriť dobre, keď ste zlí? Lebo ústa hovoria to, čím je naplnené srdce. Zatiaľ čo dobrý človek vynáša dobré veci z dobrého pokladu, zlý človek vynáša zlé veci zo zlého pokladu**“ (Mat 12,33-35).

„**Z plnosti srdca hovoria ústa.**“ Tu je kľúč toho všetkého: čoho sme teda vlastne plní? Akých hodnôt, akých pohľadov, akých názorov? Ináč povedané, sme plní „ducha sveta“ či „Ducha Svätého“?

Človek jednoducho nemôže byť „prázdny“, bez obsahu. O niektorých ľuďoch sa síce zvykne dehonestujúco hovoriť, že sú takí „prázdní“ ľudia, „prostoduchí“ čo „obmedzení“. Nehovoríme to ale o mentálnom hendikepe, ktorý je daný diagnózou, ale o tom, že keď o malička sledujeme, prijímame a riešime primitívne veci v primitívom prostredí, to nás naplní a formuje, či sa nám to páči alebo nie. Ale posuňme sa k nášmu textu a k otázke, ktorá zaznela

v úvode premýšľania. Aká je naša reakcia, keď nás niekto osočí, nepochopí, verbálne napadne, v niečom je lepší odo mňa. Zaplaví nás závišť, hnev, úzkosť, či už to dáme najavo alebo to dusíme v sebe? Alebo naopak, vieme byť správne sebakritickí, dokážeme žehnať a prihovárať sa, dokážeme prejať lásku a porozumenie? Farizeji reagovali tak, ako sme počuli. Obvinili Ježiša z diabolstva – aj napriek tomu, že práve vyslobodil šialený prípad démonom posadnutého človeka, ktorý bol hluchý a slepý.

Nezabúdajme, „**diabol obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by zožral**“ (1Pt 5,8). Ak nedovolíme Duchu Svätému, aby nás naplnil, aby v nás prebýval, neustále ho uhasíme, umlčujeme, urážame či zarmucujeme, diabol veľmi rád, ochotne a hneď uvoľnené miesto obsadí. Komu teda to miesto v našom srdci a mysli dávame?

Stanislav Kocka

Modlitba: *Ďakujeme, Bože, za Tvoju milosť. Ďakujeme, že nám ju dávaš, aby sme boli sami milosrdní. Odpusť, že niekedy odmietame byť a potom v nás ostáva prázdnota, ktorú plní diabol svojimi sluhami. Prosíme, oslobodzuj nás a uč žiť milosťou pod Tvojím vedením. Amen.*

Svedectvo: O pôsobení nečistého ducha v živote niekoho.

Rozhovor: 1. Sme naplnení milosťou tak, že prestávame ohovárať a odsudzovať, ale odpúšťame a pomáhame? 2. Nestáva sa nám, že niekedy stratíme kontrolu nad sebou a urobíme zle našim blízkym? V čom môže byť koreň?

Podporujeme sa v milosti. Rozprávajme sa o tom, čo nedokážeme odpustiť a hľadáme koreň, prečo. Modlime

sa, aby Boh vylicil bolesť, ktorá to neodpustenie živí.

Prosme za psychológov. Tiež za poradenskú službu v Cirkvi. Nech si navzájom pomáhame milosťou a láskou.

15.6.

Nasýtenie sa poznaním Božej vôle dáva veľa

Kolosenským 1,9-13

Čo sa dopyčul Pavol, že napísal na adresu kolosenských veriacich takéto slová? Čo ho motivovalo? Za čo bol taký nesmierne vďačný? No veď čítajme: **„Ďakujeme Bohu a Otcovi nášho Pána Ježiša Krista, kedykoľvek sa modlíme za vás, lebo sme počuli o vašej viere v Kristovi Ježišovi a o láske, ktorú máte ku všetkým svätým“** (1,3-4).

Počul o:

1. viere v Ježiša Krista
2. láske, ktorú majú ku všetkým svätým
3. nádeji, ktorá je pripravená v nebesiach
4. slove pravdy evanjelia, ktoré u nich prináša dobré ovocie
5. tom, že kolosenský kresťania poznali Božiu milosť v pravde
6. láske v Duchu Svätom

Za toto všetko sa apoštol modlí a je nesmierne vďačný. Keďže Pavol bol misionár, nemohol v každom jednom zbore stráviť dlhšiu dobu, vedel že práve modlitebný zápas za zverené zbory a ľudí je kľúčový a rozhodujúci.

A pri tomto zhrnutí toho, čo apoštol o kolosenských kresťanoch – o tomto cirkevnom zbore – počul, vyprosuje pre nich nasledovné:

1. aby boli **„naplnení poznaním Jeho vôle.“** To je niečo rozhodujúce a kľú-

čové. Ak nejdeme a nežijeme podľa Božej vôle a nerobíme všetko preto, aby sme išli po ceste, ktorú nám ON pripravil, ľahko sa môže stať, že Boha vo svojom živote minieme. Poznať Božiu vôľu je výsledkom modlitieb, zostávania v Božom slove a v spoločenstve s Ním. Nedá sa to ináč. V liste do Ríma o tom Pavol píše: **„Povzbudzujem vás teda, bratia, pre Božie milosrdenstvo, aby ste prinášali svoje telo ako živú, svätú, Bohu príjemnú obeť, ako svoju duchovnú službu Bohu. A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovením zmysľania, aby ste vedeli rozoznať, čo je Božia vôľa, čo je dobré, čo mu je príjemné, čo je dokonalé“** (Rim 12,1-2). Potrebujeme/musíme sa premeniť „obnovením mysle“, aby sme mohli byť múdri a rozumní – v praktických aj duchovných veciach. Pavol sa modlí, aby títo kresťania porozumeli Božej vôli pre svoj život.

2. aby **„žili hodní Pána.“** Zvláštny dôraz. Videl už Pavol vo svojej dobe kresťanov, ktorí žili „nehodní Pána“? V liste Filipským píše: **„Bratia, spoločne ma napodobňujte a všimajte si tých, čo žijú tak, ako máte príklad v nás. Lebo mnohí, o ktorých som vám často hovoril a teraz aj s plačom hovorím, žijú ako nepriatelia Kristovho kríža. Ich koniec je záhuba, ich bohom je brucho, slávou hanba, lebo myslia iba na to, čo je pozemské“** (3,17-19). Sú kresťania, ktorí žijú ako „nepriatelia Kríža Kristovho“, tvrdí Pavol – miesto zamerania sa na Boha, poznávania Jeho vôle a „páčenia sa Mu“, sa zamerali na seba, na svoje túžby, svoje dobro a prosperitu a dostatok. Je to potom o ovoci, o čom hovorí aj sám Pán

Ježiš: „*Po ich ovocí ich teda poznáte. Nie každý, kto mi hovorí: Pane, Pane! vojde do nebeského kráľovstva, ale iba ten, kto plní vôľu môjho Otca*, ktorý je v nebesiach“ (Mat 7,20-21). Opäť sme pri plnení „*Božej vôle*.“ Jednoducho sa tomu nevyhneme, či sa nám to páči alebo nie.

Ale keď sa rozhodneme, že Božiu vôľu pre svoj život musíme nájsť a urobíme pre to z našej strany všetko, zistíme nádherné skutočnosti a síce, že máme k dispozícii nadprirodzenú moc Ducha Svätého, že nadobudneme „*všestrannú silu na vytrvalosť a trpezlivosť*“ do úplne všetkého, čo nás čaká, tak do duchovných ako aj materiálnych – praktických vecí.

To všetko je proces a rast na celý život, ktorý máme pred sebou, aby sme každý deň poznávali Pána „hlbšie a hlbšie“, osobnejšie a dôvernejšie. Ako? Presne tak, ako poznávaš viac a viac a do hĺbkych blízkych ľudí – tráviš s nimi čas. A s tými najbližšími si už často rozumieš aj bez slov. Spája vás nejaké neviditeľné puto. Verím, že to mnohí poznáme. Presne takto sme povolani poznávať Boha.

Samozrejme, je to zápas, chce to čas a rozhodnutie. Budovanie vzťahu sa ne deje automaticky a samé od seba. Musíme niečo obetovať a musíme chcieť. Boh sa rád pridá, resp. On je ten, ktorý prvý vychádza v ústrety. ON je ten, kto nám aj v našom texte dáva neuveriteľné zaslúbenia: „*Urobil nás účastnými na podiele svätých vo svetle a vytrhol nás z moci tmy*.“ Moc tmy v našom živote skončila – náš podiel je vo svetle. Len sa tejto pravdy držíme a žijeme v Božej vôli. ON sa oslávi. Sláva Pánovi!

Stanislav Kocka

Modlitba: *Ďakujeme Ti, Bože za Tvoje Slovo. Ďakujeme, že nám dáva svetlo a odpusť, že oň tak málo stojíme. Príliš často sa rozhodujeme podľa seba. Stvor v nás srdce čisté a obnov ducha pevného – prosíme, ako prosil aj Dávid. Amen.*

Svedectvo: Ako mi Biblia pomohla zlepšiť život.

Rozhovor: Je pre nás poznanie Božej vôle zdrojom radosti a plného života, alebo len príkazmi, ktoré plníme zo suchej povinnosti?

Podporujeme sa v láske k Biblii. Hovorme si, ako nám pomáha.

Prosme za bohosloveckú fakultu, aby všetci, čo na nej pôsobia a učia sa, mali prežitú hlbokú radosť a dobrú skúsenosť s Písmom.

22.6.

Naplnení ovocím spravodlivosti

Filipským 1,9-11

Keď si prečítame horeuvedené verše, uvedomíme si, ako sa Pavel modlil za svojich bratov a sestry. A nebol to hocijaký námet na modlitbu. Ak si tieto slová pozorne prečítame, uvedomíme si, že by sme sa takto mali každodenne modliť nielen za seba, ale aj druhých: „*Pane Ježišu, daj, aby sa moja láska vždy viac a viac rozhojňovala v pravej známosti Teba a v každej skúsenosti, aby som vedel/a rozoznať, čo je hlavné, a aby som bola čistý/á a bez úhony na deň Kristov, aby som bol/a naplnený/á ovocím spravodlivosti skrze Ježiša Krista na slávu a chválu Božiu. Amen.*“

Teraz sa pozrieme, čo znamená **spravodlivosť**. Vo svete sa tento pojem pomaly vytráca, svojej spravodlivosti sa

málokto dovolá, spravodlivosť často zatieni korupcia a podplácanie. Ale zostáva tu vždy Božia spravodlivosť. Nestranná, objektívna a nezaujatá. **„Ako Tvoje meno, Bože, tak siaha i Tvoja chvála po konce zeme. Tvoja pravica je plná spravodlivosti“** (Ž 48,11).

Alebo: **„Lebo spravodlivý je Hospodin, miluje spravodlivé skutky, úprimní uvidia Jeho tvár“** (Ž 11,7). Keď Abrahám **uveril Hospodinovi, On mu to počítal za spravodlivosť** (1M 15,6), Takže, ak uveríme v Boha, On nám to počíta za spravodlivosť. Sľubný začiatok. Uveríme, a potom je už všetko na Ňom: **„Tvoja spravodlivosť je spravodlivosť večná, zákon Tvoj je pravda“** (Ž 119,142). V Prísloviach v 10. kapitole môžeme čítať:

- **Spravodlivosť vytrhuje zo smrti.**
- **Hospodin nedá hladovať spravodlivému.**
- **Požehnanie spočinie na spravodlivom.**
- **Ústa spravodlivého sú prameňom života.**

A čo ovocie spravodlivosti? Čo hovorí o tom Božie Slovo? Pozrime sa: **„Boh dá a rozmnoží vaše osivo, dá vzrast plodom vašej spravodlivosti“** (2Kor 9,10), ako aj: **„Pravda, nijaká prísna výchova, dokiaľ trvá, nezdá sa radostnou, ale žalostnou, potom však prináša ovocie spravodlivosti pokoj tvoriaci tým, čo boli ňou pocvičení“** (Žid 12,11). V Prísloviach: **„Ovocie spravodlivého je strom života“** (11,30).

Ak si tieto verše prečítame, naozaj túžime, aby sme boli spravodliví ako je náš Boh a tak mohli prinášať ovocie tejto spravodlivosti, aj keď nás to možno bude stáť veľa? Aby sme ho mohli prinášať, musíme sa vzdať svojho ja, nechať sa premieňať Pánom Ježišom a možno nás

bude bolieť aj Božia výchova, ale keď to má naozaj priniesť dobré ovocie, čo môžeme stratiť?!?

A jediná cesta je: **„Hľadajme Božie kráľovstvo a Jeho spravodlivosť!“** (Mt 7,33). Amen.

Modlitba: Drahý Otče nebeský, ďakujeme, že Ty si spravodlivosť a ak v Teba uveríme, počítáš to za spravodlivosť. Prosíme Ťa, aby si nás tak viedol Duchom Svätým, aby sme sa vedeli vzdať všetkého, čo by nám bránilo prinášať ovocie spravodlivosti. Ďakujeme, že Ti môžeme úplne dôverovať vo všetkom, aj keď mnohým veciam nerozumíme. Oslavujeme Ťa a vebíme teraz i naveky. Amen.

Rozhovor o tom, ako vnímame Božiu spravodlivosť a čo pre nás znamená.

Prosme za to, aby naša drahá Cirkev hľadala celým srdcom Božiu spravodlivosť, aby sme mohli prinášať všetci lahodné a životodarné ovocie spravodlivosti pre svoje okolie.

Alica Pipperová

Podporujeme sa v pestovaní ovocia Ducha. Podporujeme sa navzájom v dobre. Všímajme si jeden druhého a keď uvidíme dobré ovocie, pochváľme. Podporujeme sa aj láskavým napomínaním, keď sa objavujú bodliaky.

29.6.

Ktorou radosťou sa sýtime? Večnou, alebo dočasnou?

Efezským 5,18

„A neopíjajte sa vínom, v ktorom je roztopašnosť, ale naplnení buďte Duchom Svätým“ (Ef 5,18).

Na našej Zemi je mnoho štátov rôznych foriem. A predsa toto nie je celá

pravda. Pravdou je totiž jeden reálny fakt, že vo vesmíre existujú len dve kráľovstvá. Kráľovstvo nebeské a kráľovstvo hriešne. A my máme na výber. Podľa našej voľby žijeme v radosť večnej alebo dočasnej.

V nebeskom kráľovstve vládne Svätý Pán Boh. Jeho charakter je obdivuhodne krásny: nenávidí hriech, je v Ňom toľko lásky a dobroty pre človeka, ale i pre celé stvorenstvo! Preto v Jeho kráľovstve existuje neobyčajne nádherná harmónia pokoja, dobra, lásky a večnej radosti. Každý kresťan, ktorý je znovuzrodený a poslušný Božej Pravde, pije denne plnými dúškami tú priťažlivú a nádhernú radosť, lebo Boh radosťou zamestnáva jeho srdce (Kaz 5,19b). Ovocie nebeského kráľovstva je veľmi chutné a sladké. A nielen to! Dostalo sa nám nádherných zaslúbení, na ktorých naplnenie sa tešíme: *„Ani oko nevidalo, ani ucho neslýchalo, ani do srdca človeka nevstúpilo, čo Boh pripravil tým, ktorí Ho milujú“* (1.Kor 2,9). Pán Ježiš pred odchodom zo zeme povedal svojim učeníkom: *„Idem vám pripraviť miesto a keď odídem, zase prídem a poberiem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja“* (Jn 14,2-3). *Aby ste i vy boli tam, kde som ja.* Očakávame na Pána Ježiša. Jeho príchod. S túžbou, s radosťou! **Maranatha, Pane Ježišu!**

Žijeme v hriešnom kráľovstve satana. Ako je to možné? Prosím, prečítaj si Ez 28,17. Satan s pomocou padlých anjelov má jediný cieľ: zničiť každého človeka (Jn 10,10a). Jeho taktika je tak zlomyseľne prešpekulovaná, že dokáže oklamať každého, kto nie je chránený Pánom Ježišom. Dobré pozná srdce človeka, ktoré miluje pohodlie, veľa peňazí, zábavu, hry i skvelé jedlá, veľa alkoholu... Týchto ponúk je dnes neúrekom na každom kroku.

Ako huby po daždi sa v posledných rokoch vyrobili rôzne druhy osláv, oprašťujúc sa nanovo folklórne či iné tradície... je viac a viac príležitostí na hry a na zábavu, nikde nechýba smiech a alkohol. A s takýmito „priateľmi“ ruka v ruke ide ochotne i zlo nemravnosti, podvodov, násilia... trpké ovocie plodí toto kráľovstvo satana a je v ňom veľa bolesti a žiaľu.

Je smutné, že i veľa kresťanov zábavy sveta miluje. Stačí im tá dočasná radosť, ktorá však nikdy ich srdce nenaplní šťastím, pokojom. Toto je pôda satana. Preto účasťou na nich dávaš satanovi právo, aby ti vládol. Veľmi vážna skutočnosť!

Prijmeme v pokore tieto napomenutia:

„Nevstupuj na chodník bezbožných a nekráčaj po ceste zlých“ (Pr 4,14).

„So všemožnou bdelosťou chráň si srdce, lebo z neho pramení život“ (Pr 14,23).

„A neopíjajte sa vínom, v ktorom je roztopašnosť, ale naplnení buďte Duchom Svätým“ (Ef 5,18).

Rozhovor: V rozhovore by sme sa mohli zdieľať s názormi, prečo napr. pozieranie filmov akčných, hororov... nám škodí. Prečo našej duši škodí účasť na zábavnom programe s oplzlými slovami či dvojzmyselnými vtipmi. Skúsme si nájsť v Biblii verše s názorom Božím na dané témy a uvažovať o Svätosti Božej, čo znamená a aký vážny je i ten najmenší hriech.

Svedectvo: Ak má niekto svedectvo na túto tému, prosím, aby sa nehanbil ho povedať. Ja poviem dve, ktoré som už v mojich článkoch spomínala, ale veľmi mi boli užitočné v začiatkoch mojej viery.

Mala som svedectvo v istom evanjelickom kostole a pán farár sa v rozhovore zmienil o tom, že má ťažkú službu, lebo folklór si podmanil srdcia evanjelikov.

Druhé je z úst mladého huslistu. Povedal: *Hrával som všelikde a najmä ľudové piesne. Odvtedy, ako som sa stal Kristov, hrám len také piesne, ktoré oslavujú Boha.* Prosím, pouvažujte i nad tým, či je folklór brzdou k požehnaniu.

Modlitba: *Drahý náš Otecko nebeský, pre krv Tvojho Syna prosíme, aby si nám odpustil našu neposlušnosť. Chceme napraviť svoje cesty. Byť tam, kde je to milé i Tebe. Chodíť tam, kam by išiel s nami aj*

Pán Ježiš. Prosíme, pomôž nám k múdrosti rozlišovať dobré od zlého a naplň naše srdcia svojou radosťou. Amen.

Danka Zubčáková

Podporujme sa v radosti na Večnosť. Naučme sa na povzdychy: „Čo len s nami bude, keď... Ako to dopadne...“, odpovedať: „Boh nám nakoniec pripravil krásnu večnosť. Na zemi trochu potrpite a ak veríme v Ježiša, bude to s Ním nakoniec dobré.“

Ako príde jednota do cirkvi? Keď budeme mať v úcte posledných!

1K 12,24-25: ...*Tak zostavil Boh telo, že zaostalému dal väčšiu česť, aby nebol v tele rozkol, ale aby údy navzájom rovnako sa starali o seba.*

Svet nás učí: „Tých, čo sú zaostalí, prehliadaj. Prípadne ukazuj, aký si k nim milostivý, ale úctu maj k tým, čo majú silu niečo dosiahnuť.“

A tak sa náš život mení na preteky. Na závody, pri ktorých platí iba jedno pravidlo: „Vítaz berie všetko.“

Lenže kto miluje svet, nemiluje Boha (1Jn 2,15). Ten nám dáva presne opačné rady: Väčšia česť nepatrí nám, čo sme vyštudovali univerzity a dosiahli funkcie v cirkvi, ale tým, ktorých svet ponizuje ako zaostalých.

Prečo je to tak? Lebo zápas o prvenstvo lásku ničí, kým všímavosť ju trénuje a buduje.

Áno, láska nie je len pocit, čo prilieta a odlieta, ale ovocie Ducha, a ovocie sa musí pestovať veľmi starostlivo a vytrvalo.

Boj o prvenstvo vždy niekoho odsúva na smetisko. Núti do rýchlosti a rýchlosť zraňuje, lebo berie čas, aby sme si premysleli a precítili tých druhých.

Naopak, vyvýšenie zaznávaných nás učí pokore. Ak to chceme robiť skutočne a nielen pokrytecky, musíme ukrižovať svoje telo s jeho vášňami a žiadosťami (Gal 5,24).

Potlačiť pýchu, potlačiť vieru v seba a svojich obľúbených vodcov. Nechať Boha, nech víťazí skrze svojich Gideónov, ktorí síce nemajú armádu vedomostí, ale spolu menia svet na lepší. Spolu s Bohom. Lebo On sa najlepšie oslávi práve vtedy, keď dvíha tých, čo sú najnižšie a koná cez nich.

Zabudnime teda všetci na zápasy o vrchné posty. Biskupi sú dôležití, ale zápas o kreslá ničí lásku. Hľadáme tých zaostalých s vedomím: „*Im patrí väčšia česť, lebo Boh to tak chce a On chce to naozaj najlepšie.*“

Peter Dubec

Niečo na povzbudenie

„A tak, kto si myslí, že stojí, nech dáva pozor, aby nepadol. Pokušenie, ktoré vás zachvátilo, je len ľudské, ale Boh je verný. On nedopustí pokúšať vás nad možnosť, ale s pokušením spôsobí aj vyslobodenie, aby ste ho mohli zniesť. Preto, moji milovaní, utekajte pred modloslužobníctvom!“ (1Kor 10,12-14).

Tri veľmi zaujímavé veršičky. Mohli by sme povedať, že to môžu byť aj 3 piliere nášho vlastného duchovného boja. Musíme si uvedomiť, že aj na úzkej ceste, ktorou sme sa rozhodli kráčať s Pánom Ježišom na nás číhajú nebezpečenstvá.

Prvým nebezpečenstvom je, keď si myslíme, že ideme správne a pritom sa už motkáme po širokej ceste, pretože viac podliehame telu i duši, ako svojmu duchu. To, ak ide iný nesprávnou cestou, si všimneme určite rýchle, ale tu nás Božie Slovo vystríha, aby sme si sami dávali pozor, či dobre stojíme, ideme, aby sme nepadli. Vieme, že ak padneme, môžeme sa zraniť, môže nás to zabrzdiť v ceste, ba môže nás to stať i život! Takže hor' sa, každý deň v modlitbe Duchom Svätým skúmať svoj vlastný duchovný stav!

Druhým nebezpečenstvom sú pre nás pokušenia, ktoré plynú z toho, že sme občas telesní, alebo duševní, teda odložíme Pána Ježiša, aby nám nezavadzal pri naplňovaní vlastných túžob. Ale aj tu je záchrana: Pán Boh bdie nad nami a nikdy nás nenechá pokúšať nad vlastné sily a s pokušením nám dá i vyslobodenie, ak o to naozaj stojíme. Veď je tu obeť Pána

Ježiša Krista, ktorá je postačujúca a vždy dostupná, ak v pokání o ňu budeme stať.

A **tretie** nebezpečenstvo je asi najväčšie a závisí len od nás, či mu odoláme alebo sa staneme modloslužobníkmi. Možno si povieš: aké modloslužobníctvo, veď to bolo volakedy! Kdeže! Ak si slovo modloslužobníctvo rozoberieme, možno to lepšie pochopíme: modla – niečo umelo vytvorené a služobníctvo, slúžiť – byť otrokom. A čo môže byť modla v našom živote? Je to obrovské kvantum vecí, činností a zábavy, ktoré si človek vytvoril, aby si urobil radosť. Takže to, čomu venujeme najviac času, môže byť práve tá modla. Prosme Ducha Svätého, aby nám odhalil každú modlu v našom živote, aby sme to rozoznali a vedeli sa jej vzdať.

Pane Ježiši, ďakujeme, že nás stále vedieš Svojím Slovom a bdieš nad nami i vtedy, keď sa Ti spreneverujeme a hľadáme vlastné potešenie. Odhaľ Duchom Svätým všetko to, čomu sa klaniame a venujeme viac času, než Tebe. Ďakujeme, že Ty si verný a ak naozaj túžime po Tebe, Ty nás ochrániš na úzkej ceste! Amen.

Alica Pipperová

Praktická modlitba

Bože, prosím Ťa o pokojnú dôveru v Tvoju lásku a moc, aby som prijal/a všetko, čo nemôžem zmeniť.

Prosím Ťa ale o odvahu, aby som zmenil/a všetko, čo môžem zmeniť.

A prosím Ťa aj o múdrosť, aby som vedel/a dobre odlíšiť jedno od druhého.

CHCEM SA PODELIŤ O ÚŽASNÉ SVEDECTVO:

Včera nad ránom sa mi sníval sen s jednou mojou známou – katolíčkou. Pred rokmi sme boli kolegyne, potom sa odsťahovali z nášho mesta. Cez e-mail som jej svedčila, ako sa dalo, mali sme „strety“ ohľadne Márie, „matke Tereze“,... Keď sa však dialo niečo vážne v jej živote alebo v živote jej blízkych a známych, prosila o modlitby.

Takže včera nad ránom sa mi sníval s ňou sen a potom som sa pred šiestou zobudila (hoci budík som mala natiiahnutý až na 7.45h) a hneď som sa za ňu a jej rodinu pomodlila. Zvyknem to tak urobiť, že keď sa mi s niekým sníva, tak sa za neho po prebudení pomodlím. Keď som potom neskôr vstala z postele, stále mi Pán dával na srdce ju a jej rodinu. Bolo to také intenzívne, že keď som sa znova za nich pomodlila, napísala som jej sms, že mi Pán dáva na srdce ju aj jej rodinu – či sa niečo u nich ne deje. Odpísala mi až neskôr popoludní. Citujem časť jej sms: „Ráno PRED ŠIESTOU môj syn len zázrakom vyviazol z hroziacej čelnej zrážky s iným autom. Sám nechápe ako je to možné....“ Okrem iného ďakovala za modlitbu a chválila Pána Ježiša!

Veľmi chválim Pána za tento zázrak, že ochránil jej syna a že táto rodina môže vidieť, že On je živý a koná zázraky a že aj keď nie som katolíčka, tak nie som sektárka a že Pán vypočujeva moje modlitby. Veľmi Ho chválim aj za to, že si ma použil a tým aj mňa povzbudil.

Mocný je Boh Izraela, oplatí sa Mu veriť a nasledovať Ho! Jemu česť, sláva a sila na veky vekov! Amen.

A. Makovicová

Misionárka prosí o modlitby

Ďakujem za vaše vytrvalé modlitby za Božie kráľovstvo na Slovensku a tiež v iných krajinách. Ďakujem, že myslíte na modlitbách aj na potreby služby v mojej oblasti, v Ázii. Sú situácie, kedy sa modlím: „*Pane, prosím, povolaj modlitebníkov, aby sa teraz modlili.*“ Verím, že Pán Boh tak robí, lebo krátko na to sa niečo prielomové udeje (vo mne, či v danej situácii) a ja viem, že On povolal ľudí, aby sa modlili, a hneď aj odpovedal na ich modlitby.

Prosím, modlite sa

- za mojich miestnych spolupracovníkov, aby hlbšie poznali Pána a nasledovali Ho celým srdcom

- za mňa, za Božiu blízkosť, múdrosť a ochranu
- aby Pán Boh povolal viac miestnych veriacich k horlivým modlitbám
- aby Božie svetlo a pravda prenikli a premohli tmú a klam, v ktorom miestni ľudia žijú

Myšlienka na povzbudenie: Nie je až tak dôležité kde sa nachádzame, čo robíme, či nemôžeme robiť. Dôležité je niečo iné. Dôležitý je oheň, ktorý horí a svieti, bez ohľadu na naše okolnosti. (Amy Carmichael)

Svetlana z Ázie

*„Ak zostávate vo mne
a moje slová zostávajú vo vás,
proste, čo len chcete,
a stane sa vám.“ Ján 15,7*

ZÁSADY

MODLITEBNÉHO SPOLOČENSTVA ECAV

Modlitebné spoločenstvo (skratka MoS) je hnutie v Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku, ktorého členovia sa pravidelne modlia za duchovné prebudenie cirkvi a národa a tým podnecujú modlitebný život evanjelikov

Členmi spoločenstva sú veriaci ľudia, ktorí svojím podpisom na prihláške potvrdili, že prijímajú a s pomocou Božou chcú plniť tieto štyri zásady:

Pán Ježiš Kristus, Boží Syn, je mojim jediným Spasiteľom a zvrchovaným Pánom. Jemu patrí môj život.

Božie slovo Biblie v zmysle augsburského vyznania je pre mňa pravidlom viery a života. Čítam a študujem si ho denne a pod vedením Ducha Svätého chcem toto slovo žiť v rodine a v zbore.

V Modlitebnom spoločenstve chcem záväzne zotrvať, pravidelne v sobotu večer v určenú hodinu najmä medzi 19.-21. hodinou sa modlievať a očakávať vo viere na splnenie Božích sľubov o duchovnom prebudení v cirkvi a spoločnosti.

Podľa svojich darov a schopností od Boha mi daných, chcem byť svedkom o spasení v Kristu Ježišovi a to pri osobnej i masovej misii a evanjelizácii a brať na seba aj utrpenie pre meno Pána Ježiša Krista.

Chcem zostať verný zmluve Krstu Svätého, pestovať ducha ustavičného pokánia a čím častejšie pristupovať k stolu Pánovmu ako kajúci hriešnik.

MoS je súčasťou Vnútro-misijného výboru cirkvi a podlieha jeho vedeniu.

K pestovaniu duchovného spoločenstva sa členovia stretávajú vo svojich obvodoch a raz do roka na výročnej konferencii.

MoS na výročnej konferencii volí svojho vedúceho, jeho zástupcu, tajomníka a hospodára na dva roky.

Členovia MoS prispievajú dobrovoľne na potreby misijnej práce spoločenstva, ktoré má vlastný bežný účet.

Pečiatka MoS je obdĺžniková s textom: Modlitebné spoločenstvo ECAV, Palisády 46, 811 06 Bratislava.

Tieto zásady prijala 2. Výročná konferencia MoS v Dolnom Kubíne dňa 28. septembra 1991 a boli schválené Generálnym presbyterstvom ECAV na zasadnutí dňa 30. novembra 1991.

STRUČNÉ DEJINY MODLITEBNÉHO BRATSTVA

(Za roky 1936 – 1950 spracoval Dr. Ladislav Jurkovič, ev. farár).

Prvé začiatky. Prvé vnuknutie na založenie Modlitebného bratstva dostal br. Eugen Lukáč, vtedy farár v Novom Klenovci, ktorý v roku 1935 sa s touto myšlienkou zveril bratom: J. V. Hroboňovi a pisateľovi týchto riadkov. Obidvaja sme vyslovili súhlas a začali sme sa pravidelne modlievať za obživenie drahej nám cirkvi. Potom sme vyzvali viacerých bratov, aby sa zhromaždili na prvú konferenciu v auguste 1936 do Istebného, vtedajšieho pôsobiska br. J. V. Hroboňa. Bol to skromný začiatok, ale verili sme, že sa k nášmu bratstvu priznáva Pán. I ďalšie dve konferencie (1937 a 1938) boli v Istebnom, kde sme v pokore srdc vyznávali: „*Pane, dobre je nám tu!*“ Mali sme prednášky, po ktorých sme sa modlili a spievali, meditovali a skúmali samých seba, hľadajúc nové cesty na svoje duchovné posilnenie. Potom sme mávali prípravu k spovedi a k prisluhovaniu Večere Pánovej. Pri tom sme slúžili i cirkevnému zboru na misijných službách Božích a návštevami po domácnostiach. Vtedy sme si bližšie všimli aj pohybu „Berneuchener-Kreis“, vedeného prof. Wilhemom Stählinom z Münsteru. Členovia tohto hnutia (br. nemeckí farári v ČSR) nás navštívili a naši dvaja bratia (J. Struhárik a Ľud. Vajdička) prijali pozvanie od „Michaelis-Bruderschaft“ a zúčastnili sa ich výročnej schôdze v Nemecku.

Ďalšie konferencie. Podľa časového poradia nasledovali takto:

1939 – Liptovský Sv. Mikuláš, spojená so zájazdom do Paludze, 1940 – Háj pri Turči. Tepliciach, 1941 – Liptovská Porúbka, 1942 – Sliač, 1943 – Vrbové, 1944 – Banská Štiavnica, 1946 – Zvolen, 1947 – Lučenec, 1948 – Martin, 1949 – Bardejov, 1950 – Rim. Sobota. Niektoré konferencie sa konali pred Všeobecnou pastoraálnou konferenciou. Všade sme slúžili i cirkevným zborom kázňami a prednáškami, resp. osobnými rozhovormi s cirkevníkmi. Okrem týchto výročných konferencií sme mali aj oblastné konferencie, na ktorých sa zišli bratia toho-ktorého obvodu.

Zásady Modlitebného bratstva. I keď sme boli od začiatku slobodným združením a nechceli sme ustaľovať nijaké pevné stanovky, jednako sme cítili potrebu zostaviť aspoň tieto zásady:

- 1) Dobrovoľný záväzok k modlitbám za členov bratstva a za rozváženie cirkvi.
- 2) Po preskúmaní, či patrí Pánovi, či sa Mu oddal, či si vierou osvojil spásu v Jeho obeti, dať jednoznačnú odpoveď, že stojí v Kristovi.
- 3) Veriť, že je prebudenie v cirkvi potrebné a očakávať ho zhora.

Styk členov bratstva. Ten sa uskutočňoval okrem účasti na konferenciách aj prostredníctvom tzv. Dôverného obežníka, redigovaného pisateľom týchto riadkov a br. Mikulášom Mitaľom, potom vzájomnými návštevami a dopisovaním. Br. predseda Eugen Lukáč rozviedol vydavateľskú činnosť vydáva-

ním letákov a cenných úvah, resp. knihy „Medzi ľudozrútmí“. Od počiatku bola i tendencia napomáhať misiu medzi po-
hanmi. Br. misionár Kornel Halát patrí
tiež do nášho Modlitebného bratstva.
Okrem kňazov zúčastňovali sa i laici na-
ších podujatí.

Prednášky. Mohli by sme si ich roz-
deliť do piatich skupín. 1. Do prvej
skupiny patria prednášky o modlitbe,
potrebe modlitieb, podmienky vysly-
šania modlitieb, prekážky modlitby,
Luther – modlitebník. 2. Do druhej
skupiny patria prednášky o význame
Sv. Večere Pánovej, Kristus v nás prebý-
vajúci, Kristus do nás. 3. Tretiu skupi-
nu tvoria prednášky o cirkvi. Tvárnosť
našej cirkvi, eschatológia cirkvi, krás-
na cirkev Pánova. 4. Do štvrtej skupi-
ny možno zaradiť prednášky s témou
ospravedlnenie, posvätenie, obrátenie,
k čomu vedie Duch Svätý, víťazná viera
v Krista. 5. Piatu, azda najobširenejšiu
skupinu tvoria témy eschatologickej
povahy: Tisícročné kráľovstvo Kristo-
vo, Boží súd a koniec sveta, smrť tela

a nesmrteľnosť duše, vzkriesenie tela
a jeho oslávenie, premenenie živých
veriacich, súd, večné blahoslavenstvo,
večné zatratenie.

D o s l o v. K neúplným dátam, ktoré
si nijako nenárokuje úplnosť a celistvosť,
chcem, pripojiť ešte nasledovné konšta-
tovanie:

- a) Finančné veci sme uhrádzali z dobro-
voľných príspevkov členov. Br. Lukáč
sa mohol podujat' na veľké dielo, keď
ho posmelili štedrý darcovia. I to boli
výsledky modlitieb.
- b) Naše hnutie vyvolalo značnú pozor-
nosť i na najvyšších fórach (Dištrik-
tuálne konventy, Spolok ev. kňazov,
Pastorálna konferencia, časopisy, zvl.
Cirkevné listy). Vysvetlenie podal br.
Lukáč vo svojej správe na Generál-
nom konvente v r. 1947.
- c) Ako ovocie našich snáh možno pri po-
kornom vedomí, že je to vec Pánova
a nie naša ľudská, uviesť uskutočnenie
prvých evanjelizačných konferencií
na jar a v lete r. P. 1949 v Moravskom
Lieskovom, vo Veľkej, v Rim. Sobote
a v Slov. Lupči, za osobnej účasti dôst.
br. biskupov Dr. Vlad. Čobrdy a Fe-
dora Rupeldta. Evanjelizácia študen-
tov v Ban. Štiavnicí. Vypracovanie tzv.
breviára pre ev. kňazov je nesplneným
piom desideriom (zbožným želaním).
- d) Duchovné prúdenie v cirkvi cez živo-
ty jednotlivých br. farárov je neklam-
ným dôkazom toho, že je to dielo,
o ktorom platia slová ap. Pavla 1K
15,50.

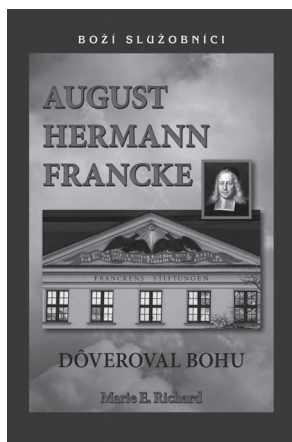
S O L I D E O G L O R I A !
Košice v mesiaci septembri r. P. 1949.
Podľa archívnych materiálov pripravil
M. Hreško

AUGUST HERMANN FRANCKE – DÔVEROVAL BOHU (1663 – 1727)

Čitateľom životopisu Georga Müllera predstavujeme príbeh jeho predchodcu, ktorého Pán Boh duchovne prebudil a cez neho zmenil životy jeho rovesníkov, detí a sirôt, ako aj vzdelávací systém tej doby.

Veršom „*Hospodinovi požičiava, kto sa zmilúva nad chudobným. On mu odplatí jeho dobrodenie*“ (Príslovie 19,17), napísaným na škatulke určenej na zbierku pre chudobných, začal evanjelický farár v Nemecku svoju rozsiahlu celoživotnú službu.

Francke sa narodil v Nemecku a už 16-ročný študoval na univerzite teológiu, jazyky a hebrejčinu. Po skončení a odovzdaní sa Pánovi Ježišovi pôsobil ako farár v Erfurte, neskôr na univerzite v Lipsku, kde zakladal skupiny štúdia Biblie (pietisti). Službou chudobným a sirotám v Halle začal obrovské dielo, ktoré ho preslávilo po celom svete. Keď vzal do ruky prvú zbierku 4 toliarov a 16 grošov, povedal: „*To je slušný kapitál. S ním by sa malo niečo podniknúť. Založím školu pre chudobných.*“ V ten deň nakúpil knihy pre deti a položil základy neskorších vzdelávacích inštitútov. Založil sirotinec, strednú školu, latinskú školu a biblický ústav. Podporoval misiu v Indii a z Hallskej univerzity vybral prvých dvoch misionárov. Tí preložili Nový zákon do tamilského jazyka a v sirotinci

v Halle sa tlačila misijná literatúra v tamilčine.

Francke vzdával úctu Bohu, nič nepripisoval vlastnej múdrosti či vzdelaniu. Jeho najväčšou túžbou bolo priviesť všetkých – od najmenšieho dieťaťa až po najväčšieho učenca – do bližšieho vzťahu s Ježišom Kristom.

Často zažíval aj nedostatok, no jeho dielo nespočívalo na kapitále

či prísľube bohatých ľudí, ale na živom Bohu v nebesiach. Raz stál vedľa napoly hotových základov sirotinca a práca sa mala zastaviť kvôli nedostatku kameňa a vápna. Vtom mu jeden z robotníkov priniesol škatuľu mincí, ktorú našli pri kopaní. Na minciach bolo po latinsky vyrazené: *Hospodin Tvorca, čo zbudoval, nakoniec ozdobi korunou*. Povedal: „*Znova ma to pozdvihlo a vzpružilo moju vieru, tak že som s radosťou a potešením pokračoval v práci, s nádejou, že uvidím dokončenú budovu.*“

Aj v tomto storočí sa môžeme riadiť princípmi viery a modlitby Franckeho, nechať sa viesť Božím Slovom a tým byť požehnaním pre svoje okolie. Dve slová, vystihujúce jeho život – dôveroval Bohu – nech sú aj našimi.

Kniha **August Hermann Francke – Dôveroval Bohu** vyšla vo vydavateľstve ViViT.

Anna Gajdošová

Domov Vôľa Chlieb Odpustenie Liek

Volanie bez poplatku

3-7/4/2019

18.00 hod

Kinosála pri MKS
Liptovský Hrádok

online prenos: prochrist.sk/preteba

Mediálny partner
tychod

Organizátor

viviť...

ODKAZY VEDENIA MoS

- ❶ Presné informácie o tohoročnej **konferencii Modlitebného spoločenstva** sú uprostred čísla. Tešíme sa na stretnutie a požehnanie!
- ❷ **Prihlášky za členov a zmeny hláste Ľuboslavovi Beňovi** – hospodárovi MoS.
- ❸ **Príspevky** (vo výške 7 € na člena, resp. 4 € iba za odber časopisu) posielajte zásadne na tento účet: Modlitebné spoločenstvo ECAV, Palisády 46, 811 06 Bratislava 2; IBAN: SK31 0900 0000 0001 8266 7032. V prípade hromadných platieb treba poslať menoslov platiteľov hospodárovi MoS ECAV – najlepšie mailom (rankovce@ecav.sk), prípadne poštou na Cirkevný zbor ECAV, 04445 Rankovce.
- ❹ Hospodár prosí tiež všetkých koordinátorov a cirkevné zbory, aby teraz, po Novom roku poslali aktuálny menný zoznam členov na mailovú adresu rankovce@ecav.sk – len tí, ktorí tak ešte neurobili.
- ❺ Modlime sa a pomôžme pri organizovaní evanjelizačného týždňa **preTeba 2019** v čase 3. – 7. 4. 2019. Bližšie informácie sú v čísle – str. 31.

Prosíme o modlitby za zdar konferencie: za zbor, ktorý nás prijal; za tých, ktorí nám poslúžia Slovom; za účastníkov, aby boli oslovení a požehnaní; za koordinátorov v ich obetavej práci

VÝZVA

pre účastníkov našej konferencie, ktorí prídu do Lipt. Hrádku svojím autom

Kto bude mať ochotu, môže prípadné voľné miesta v aute nahlásiť v dostatočnom predstihu na internete na našej stránke www.modlitby.sk. Tam môžete uviesť počet voľných miest, čas a trasu. Aby sa tam mohli prihlásiť tí, čo by sa mohli s Vami odviezť – vzhľadom na to, že L. Hrádok leží mimo rýchlikovej trasy.

Vydáva: Modlitebné spoločenstvo ECAV v SR; **Vedúci MoS:** Stanislav Kocka, CZ ECAV Košice, Mlynská 23, 040 01 Košice, stano.kocka@gmail.com; **Zostavil:** M.Lipták; ViViT s.r.o., Hviezdoslavova 18, 060 01 Kežmarok, tel/fax 052/452 5361, e-mail: vivit@vivit.sk
Grafická úprava: Jana Nemcová; **Tlač a spracovanie:** Alfaprint, Martin